

ضجر

ضَجْرَ حالت اضطراب ناشی از **غم** و اندوه می‌باشد.

فهرست مندرجات

۱ - معنا

۲ - از نظر روایات

۳ - پانویس

۴ - منبع

معنا

ضجر از صفات نفسانی **انسان** به شمار می‌رود و عبارت است از حالت **اضطراب** و پریشانی ناشی از **غم** و اندوه که هنگام مواجهه با ناملایمات به سبب کمی ظرفیت در برابر مشکلات و سختی‌ها در نفس آدمی پدید می‌آید. صفت مقابل آن، حالت **صبر** و سعه صدر داشتن است.

[۱] روضة المتقین، ج ۶، ص ۴۶۴.

[۲] التحفة السنیة، ص ۴۳.

از آن به مناسبت در باب تجارت سخن گفته‌اند.

از نظر روایات

در **روایات** از ضجر نهی شده است؛

[۳] وسائل الشیعة، ج ۱۶، ص ۲۲.

بدین جهت، داشتن این حالت **مکروه** شمرده شده است.

[۴] الدروس الشرعیة، ج ۲، ص ۱۸۶.

[۵] جواهر الکلام، ج ۲۲، ص ۴۶۷.

پانویس

۱. ↑ روضة المتقین، ج ۶، ص ۴۶۴.

۲. ↑ التحفة السنیة، ص ۴۳.

۳. ↑ وسائل الشیعة، ج ۱۶، ص ۲۲.

۴. ↑ الدروس الشرعیة، ج ۲، ص ۱۸۶.

۵. ↑ جواهر الکلام، ج ۲۲، ص ۴۶۷.

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم‌السلام، زیر نظر آیت‌الله محمود هاشمی‌شاهرودی، ج ۵، ص ۱۳۶، برگرفته از مقاله «ضجر».